

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 150

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 martie 2013

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 27 din 5 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2, 7—11, 13, 15 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale ordonanței de urgență, în ansamblul său	1—5	Decizia nr. 42 din 5 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și ale art. 15 și art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing	10—12
Decizia nr. 30 din 5 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3 ¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	5—6	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 36 din 5 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 77 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	7—8	166. — Decizie privind aprobarea Normelor metodologice pentru realizarea/echivalarea/revizuirea planurilor de securitate ale proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructură critică națională/europeană, a structurii-cadru a planului de securitate al proprietarului/operatorului/administratorului deținător de infrastructură critică națională/europeană și a atribuțiilor ofițerului de legătură pentru securitate din cadrul compartimentului specializat desemnat la nivelul autorităților publice responsabile și la nivelul proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană	12—32
Decizia nr. 38 din 5 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8—10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 27

din 5 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2, 7—11, 13, 15 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale ordonanței de urgență, în ansamblul său

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Simina Gagu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2, 7—11, 13, 15 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale ordonanței de urgență, în ansamblul său, excepție ridicată de Ioan Savonia în Dosarul nr. 5.015/2/2011 și de Gheorghe Manea în Dosarul nr. 9.969/2/2010, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează

obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.015D/2012 și 1.262D/2012.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, Gheorghe Manea, asistat de avocatul Andrei Constantin, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește celălalt autor al excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că cele două cauze au fost conexe în Ședința din 29 noiembrie 2012, când Curtea, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 6 și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 17 ianuarie 2013. La acea dată, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte referitoare la soluționarea excepției de neconstituționalitate, Curtea, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 5 februarie 2013.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului criticii, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, deoarece Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității reprezintă, cu precădere, un instrument politic, situat în afara aparatului judiciar și investit, în realitate, cu alte prerogative decât cele pentru care a fost inițial conceput. Această autoritate publică trebuie să fie doar un „depozitar” al arhivelor fostei Securități, cu rol în efectuarea de studii și cercetări istorice. Totodată, consideră că dreptul Consiliului Național de a promova acțiuni în constatare, în absența unui interes legitim și a unui mandat din partea persoanei care a solicitat studierea propriului dosar, echivalează cu subrogarea nejustificată în dreptul acesteia de a se adresa justiției. De asemenea, susține că viciile de neconstituționalitate ale prevederilor de lege criticate au creat dificultăți în aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești competente în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând constanța jurisprudență în materie a Curții Constituționale. Precizează că prevederile de lege criticate nu conferă atribuții jurisdicționale Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și că nu există o subrogare a acestuia în drepturile cetățenilor, deoarece această autoritate nu face altceva decât să exercite atribuții de verificare a calității de lucrător/colaborator al Securității, iar nu de constatare a acestor calități, atribut care revine în exclusivitate instanței judecătorești. Procedura de verificare are caracter administrativ și se desfășoară ca urmare a cererii de verificare adresate Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în condițiile prevăzute de art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece nu au intervenit elemente noi, care să determine o reconsiderare a jurisprudenței în materie a Curții Constituționale. Precizează că ordonanța de urgență criticată reprezintă o concepție legislativă de noutate în ceea ce privește Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care, în prezent, nu dispune de atribuții jurisdicționale și nu dă verdicte de culpabilitate, ci doar sesizează instanța judecătorească în vederea constatării calității de lucrător/colaborator al Securității, în cadrul unei proceduri contradictorii și care respectă exigențele dreptului la un proces echitabil.

Având cuvântul în replică, avocatul autorului excepției Gheorghe Manea susține că, la nivelul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor, calitatea de lucrător sau colaborator al Securității se stabilește prin vot și că procedura desfășurată în fața instanței judecătorești nu este caracterizată de contradictorialitate, de vreme ce probatoriul administrat are caracter unilateral, arhivele fiind deținute de Consiliu.

De asemenea, având cuvântul în replică, reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității precizează că stabilirea calității de lucrător/colaborator al Securității se realizează exclusiv de instanța judecătorească, votul exprimat de membrii Colegiului Consiliului având ca efect sesizarea sau nu a instanței judecătorești competente. Totodată, arată că sunt asigurate garanțiile de contradictorialitate, deoarece atât persoana care are calitatea procesuală de pârât în acțiunea în constatare, cât și instanța judecătorească au acces la documentele deținute de Consiliu și care pot avea relevanță în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.239 din 22 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.015/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, 7, 8, 11, 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale ordonanței de urgență, în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Savonia într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător al Securității.

Prin Sentința civilă nr. 3.645 din 30 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 9.969/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2, 7, 8, 9, 10, 11 și art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Manea într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că noul cadru legislativ instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 „nu respectă Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008 privind neconstituționalitatea Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste și menține caracterul represiv-abuziv al acestei proceduri care încalcă drepturile fundamentale ale omului prevăzute în Constituția României și legislația internațională.”

Arată că activitatea desfășurată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și de Colegiul Consiliului este în continuare o activitate colegială, de jurisdicție, în cadrul căreia se administrează și evaluează probe, iar verdictul se dă prin votul membrilor Colegiului, în urma dezbaterii cazului cercetat, fără participarea persoanei verificate. Este menținută, astfel, confuzia între funcția de anchetă și funcția de judecată, iar existența acestei „jurisdicții extraordinare” este de natură să aducă prejudicii demnității și integrității persoanelor nevinovate.

De asemenea, acțiunea în constatare introdusă de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității are un caracter abuziv și discriminatoriu și afectează dreptul la imaginea publică. Această autoritate, deși se situează în afara aparatului judiciar, dă, prin vot, verdicte privind îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, cu încălcarea prezumției de nevinovăție, și se subrogă, în lipsa unui mandat, în dreptul cetățeanului de a-și exercita dreptul privind accesul liber la justiție. Totodată, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie unei instanțe judecătorești, căreia îi revine doar rolul formal de a valida ceea ce a „constatat” prin vot această autoritate, care ar trebui să fie doar un „depozitar și administrator” al arhivelor fostei Securități.

În același timp, deși jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și de Colegiul Consiliului este obligatorie, persoanele verificate nu sunt citate și nu pot fi asistate de un avocat.

De asemenea, competența exclusivă a Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal în soluționarea cauzelor privind deconspirarea Securității, înlăturarea căii de atac a apelului împotriva hotărârii pronunțate pentru soluționarea acțiunii în constatare a calității de colaborator sau lucrător al Securității, precum și scutirea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de la plata taxei de timbru încalcă liberul acces la justiție și egalitatea părților în fața legii.

În fine, autorii consideră că procedura instituită pentru „așa-zisa deconspirare a Securității” este neconstituțională, deoarece susținerile privind încălcarea drepturilor omului de către oricare fost ofițer de informații sau colaborator al acestuia, fără vinovăție și în absența unor probe, confirmă constatările Curții Constituționale privind instituirea unei răspunderi morale și juridice colective. Pe calea acestei proceduri, sunt „inventate” cu caracter retroactiv fapte și se sancționează „vinovăția” de a fi fost lucrător sau colaborator al Securității, urmărindu-se răzbuțarea organizată pe o întreagă categorie de cetățeni.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că cererea de constatare a calității de lucrător sau colaborator al Securității, formulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, este adresată unei instanțe judecătorești, iar persoana verificată, care are calitatea procesuală de pârât, are posibilitatea de a-și formula apărările necesare. Totodată, dispozițiile art. 21 alin. (1) din Constituție nu interzic ca, prin anumite acte normative, să se instituie calitatea procesuală activă pentru diferite instituții, autorități publice sau asociații. Este și cazul de față, în care Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității are calitate procesuală activă, în cadrul acțiunii în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, potrivit art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008. De asemenea, instanța arată că în cauză nu se stabilește o răspundere penală sau de altă natură, pentru a putea fi invocate aspecte ce țin de condamnarea unei persoane.

Distinct de acestea, instanța judecătorească consideră că procedura derulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu este o procedură jurisdicțională, astfel încât nu poate fi vorba de un proces în fața acestei autorități și, ca urmare, nici drepturile invocate nu se aplică în ceea ce privește cercetările efectuate ori luarea deciziei de sesizare a instanței judecătorești.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 1.262D/2012, arată că își menține punctul de vedere reținut în jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, deciziile nr. 1.483 din 10 noiembrie 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, nr. 209 din 15 februarie 2011 și nr. 672 din 26 iunie 2012), exprimat în sensul constituționalității prevederilor legale criticate. În celălalt dosar, Avocatul Poporului nu a comunicat punctul său de vedere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele depuse la dosar de avocatul autorului excepției Gheorghe Manea, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1, 2, 7—11, 13, 15 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale ordonanței de urgență, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 alin. (2) privind dreptul la apărare, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 9 — *Libertatea de gândire, de conștiință și de religie*, art. 10 — *Libertatea de exprimare*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*.

1. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, pe de o parte, că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea constată că, în cauza de față, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

2. Pe de altă parte, Curtea reține că celelalte prevederi criticate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare.

Astfel, Curtea a reținut, ca apreciere generală, că, față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității. Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a acestor persoane, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Totodată, Curtea a statuat că prevederile art. 2 din ordonanța de urgență criticată, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată de instanța judecătorească drept lucrător sau colaborator al Securității, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010).

În continuare, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

De asemenea, în cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 455 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 30 iunie 2012).

În același timp, Curtea nu a reținut nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea, inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari, dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor dispoziții legale, se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011).

De asemenea, legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele

judecătorești în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, prevederile legale criticate corespund pe deplin exigențelor constituționale invocate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009).

Curtea a mai reținut că nu poate fi primită critica referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, prin înlăturarea căii de atac a apelului împotriva hotărârii Curții de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal, de vreme ce Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează prin art. 129 că, „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*” Legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (a se vedea Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

Totodată, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica de neconstituționalitate susținută prin prisma scutirii acțiunii în constatare introduse de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de la taxa de timbru. Instituirea de către legiuitor a unor scutiri de taxe de timbru pentru anumite categorii de cereri nu face nicio diferențiere între contribuabili și nu constituie o discriminare sau o atingere adusă dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție (a se vedea Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, citată mai sus). De altfel, anterior, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit, de principiu, că reglementarea taxelor de timbru în justiție nu este contrară dreptului de liber acces la justiție, iar principiul egalității în drepturi nu este încălcat, în condițiile în care se pune problema scutirii de la plata taxelor de timbru pentru autorități și instituții publice bugetare, ținându-se seama de faptul că taxele respective se fac venit la bugetul de stat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 532 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 27 ianuarie 2005).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea reține că aprecierea întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute de lege pentru constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității revine instanței judecătorești — Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Asemenea aspecte reprezintă, așadar, probleme ce țin exclusiv de interpretarea și aplicarea legii, fiind de competența instanței judecătorești, iar nu a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

În final, Curtea constată că celelalte dispoziții constituționale și convenționale invocate nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, excepție ridicată de Ioan Savonia în Dosarul nr. 5.015/2/2011 și de Gheorghe Manea în Dosarul nr. 9.969/2/2010, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 30

din 5 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială Bank of Cyprus Company Limited din Nicosia — Cipru, prin Bank of Cyprus Company Limited — Sucursala România din București, în Dosarul nr. 2.252/229/2012 al Judecătoriei Fetești și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.092D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă. În acest sens precizează că, ulterior sesizării Curții Constituționale, prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au fost abrogate, iar în speță nu sunt incidente cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia

nr. 766 din 15 iunie 2011, întrucât hotărârea judecătorească pronunțată în cauză a rămas irevocabilă prin nerecurare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.252/229/2012, **Judecătoria Fetești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Societatea Comercială Bank of Cyprus Company Limited din Nicosia — Cipru, prin Bank of Cyprus Company Limited — Sucursala România din București, într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 8 alin. (1) din ordonanța menționată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că legiuitorul a conferit puteri discreționare de stabilire a cuantumului despăgubirii convenite Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România, chiar propriului agent al acesteia, fără ca instanța să poată aprecia asupra cuantumului acesteia.

Judecătoria Fetești apreciază că, față de natura juridică a tarifului de despăgubire, nu se pune problema încălcării art. 126 din Constituție. Astfel, arată, în acest sens, că acesta reprezintă o sancțiune complementară ce însoțește sancțiunea principală, iar nu o despăgubire pentru săvârșirea unui prejudiciu. Trebuie făcută o distincție între sancțiunea complementară și cauzarea unei pagube, ceea ce reglementează Ordonanța Guvernului

nr. 15/2002 prin aplicarea tarifului de despăgubire având natura unei sancțiuni complementare. Or, actul normativ de stabilire a contravenției poate să reglementeze și quantumul sancțiunilor complementare aplicate pentru săvârșirea unei contravenții.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (31) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010. Textul de lege criticat avea, la data ridicării excepției, următorul cuprins:

— Art. 8 alin. (31): „(31) *Agentul constatator va face mențiune în procesul-verbal de constatare a contravenției și despre contravaloarea despăgubirii și modul de achitare a acesteia. Despăgubirea se va achita în lei, la cursul de schimb stabilit potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) și (2), în contul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și va reveni acesteia ca venit extrabugetar.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 126 alin. (1) și (5) din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege și care interzic înființarea de instanțe extraordinare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (31) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială Bank of Cyprus Company Limited din Nicosia — Cipru, prin Bank of Cyprus Company Limited — Sucursala România din București, în Dosarul nr. 2.252/229/2012 al Judecătorei Fetești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, ulterior sesizării sale cu soluționarea acesteia, art. 8 alin. (31) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 a fost abrogat expres prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 144/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012.

Totodată, prin același text de lege a fost abrogat și art. 8 alin. (3) care impunea contravenientului obligația de a achita, pe lângă amenda contravențională, cu titlu de tarif de despăgubire, în funcție de tipul vehiculului folosit fără a deține rovinietă valabilă, anumite sume, stabilite potrivit anexei nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, anexă abrogată, de asemenea, prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 144/2012.

Mai mult, s-a stabilit, prin dispozițiile art. II din Legea nr. 144/2012, că tarifele de despăgubire prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, aplicate și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a acestei legi, se anulează.

Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul textului de lege mai sus citat este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Din Sentința civilă nr. 2.063 din 24 mai 2012, rezultă că Judecătoria Fetești a respins ca neîntemeiată plângerea contravențională, iar din evidențele electronice ale instanței se reține că petenta nu a declarat recurs, sentința fiind, așadar, definitivă și irevocabilă la data la care prevederea de lege contestată a fost abrogată.

În aceste condiții, față de data invocării excepției — care este aceeași cu data la care Judecătoria Fetești s-a pronunțat asupra fondului cauzei —, excepția urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, nefiind incident în cauză dispozitivul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, întrucât prevederea ce formează obiectul acesteia nu a continuat să producă efecte juridice și după ieșirea sa din vigoare.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 36

din 5 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și art. 15 lit. p)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 77 alin. (1)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. p) coroborat cu art. 11 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială Argomm Ro — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 6.762/30/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.447 D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 1.298 din 4 octombrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.762/30/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. p) coroborat cu art. 11 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială Argomm Ro — S.R.L. din Timișoara într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate instituie o discriminare, întrucât stabilesc scutirea de la plata taxei de timbru, în procedura insolvenței, doar pentru acțiunile în primă instanță, nu și pentru cele din apel.

Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă arată că, deși autoarea excepției de neconstituționalitate se referă, în cererea sa, și la prevederile art. 15 lit. p) și art. 11 din Legea nr. 146/1997, în realitate obiectul excepției îl constituie prevederile art. 77 din Legea nr. 85/2006, întrucât reglementările normative cuprinse în legislația taxelor de timbru au doar caracter de principiu, scutirea reclamantei în primă instanță de la plata taxelor de timbru fiind întemeiată pe dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006. Opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 este neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 15 lit. p) coroborat cu art. 11 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Examinând considerentele încheierii de sesizare, precum și notele autorului excepției, Curtea observă că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 77 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (1) din Legea nr. 146/1997: „(1) *Cererile pentru exercitarea apelului sau recursului împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 50% din:*

— *taxa datorată pentru cererea sau acțiunea neevaluabilă în bani, soluționată de prima instanță;*

— *taxa datorată la suma contestată, în cazul cererilor și acțiunilor evaluabile în bani.”;*

— Art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]*

p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.”;

— Art. 77 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței: „(1) *Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Din economia prevederilor Legii nr. 146/1997, rezultă că regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 840 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 10 decembrie 2012.

2. Dispozițiile art. 77 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței exceptează de la plata taxei de timbru toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor acestei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor.

Curtea observă că asupra acestor prevederi legale instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat în raport cu critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 551 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 30 august 2011, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Astfel, cu acel prilej, Curtea a statuat că, în cadrul procedurii falimentului, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebite față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci doar participant, cu rol și atribuții determinate de lege. Acesta nu acționează în interes personal, ci pentru buna desfășurare a întregii proceduri, în vederea reîntregirii patrimoniului debitorului insolubil, precum și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 77 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială Argomm Ro — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 6.762/30/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38

din 5 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială Multiprod — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 2.035/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.471D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.035/83/2009, **Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială Multiprod — S.R.L. din Satu Mare într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare art. 21 și 24 din Constituție, întrucât limitează discreționar dreptul la apărare doar pentru un singur aspect, respectiv existența stării de insolvență, or, apărările pot viza și alte aspecte. Termenul de 10 zile, în care debitorul poate, de la primirea copieii cererii creditorului privind deschiderea procedurii insolvenței, fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență este de cele mai multe ori imposibil de îndeplinit. Totodată, consideră că sancțiunea prevăzută la art. 33 alin. (2) din cuprinsul Legii nr. 85/2006 ar trebui eliminată.

Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, menționând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Însă, din analiza considerentelor încheierii de sesizare, precum și din notele autoarei excepției de neconstituționalitate reiese că aceasta critică doar alin. (2) al art. 33 din Legea

nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, text asupra căruia Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie și care au următorul cuprins: „(2) *În termen de 10 zile de la primirea copieii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Referitor la dispozițiile criticate, Curtea observă că Legea nr. 85/2006 reglementează o procedură specială, instituită de legiuitor ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a executat voluntar obligațiile de plată. Debitorul se poate apăra față de orice solicitare în acest sens, beneficiind de toate mijloacele și garanțiile procedurale legale care condiționează desfășurarea unui proces echitabil.

Astfel fiind, atât timp cât debitorul are posibilitatea de a contesta și a dovedi inexistența stării de insolvență, nu se poate considera că îi sunt aduse atingeri dreptului la apărare și accesului liber la justiție. Judecătorul-sindic, atunci când va constata că nu este în insolvență, va trebui să respingă cererea creditorului, continuând procedura numai când constată netemeinicia contestației debitorului. Totodată, debitorul își poate formula toate apărările pe care le consideră necesare în susținerea contestației sale, în condițiile legii.

2. În ceea ce privește critica privind neconstituționalitatea instituirii unor termene, respectiv cel de 10 zile, în care debitorul, de la primirea copieii cererii creditorului îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței, poate fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită.

Procedura insolvenței se caracterizează prin celeritate, menționată și la art. 5 din lege, tocmai pornind de la caracterul raporturilor comerciale care, la rândul lor, se desfășoară cu celeritate. Astfel se justifică și stabilirea unor termene scurte pentru exercitarea drepturilor procesuale ale participanților la procedură, dar aceste termene nu împiedică accesul liber la justiție, întrucât legea stabilește suficiente garanții pentru desfășurarea procesului în condițiile prevăzute la art. 21 din Constituție.

În toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în sensul restrângerii accesului liber la justiție, drept de care persoana interesată a beneficiat în interiorul termenului instituit, ci exclusiv pentru a asigura cadrul legal în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual —, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, ocrotite în egală măsură. În sensul celor arătate mai sus este și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv, Decizia nr. 201 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, și Decizia nr. 754 din 20 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 23 octombrie 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să atâte soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială Multiprod — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 2.035/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 42

din 5 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și ale art. 15 și art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Arctica Trading” — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 37.422/215/2010 al Judecătorei Craiova — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.552D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.553D/2012 și nr. 1.554D/2012 având ca obiect excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Arctica Trading” — S.R.L. din Craiova în dosarele nr. 37.425/215/2010 și nr. 37.471/215/2010 ale Judecătorei Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.553D/2012 și nr. 1.554D/2012 la Dosarul nr. 1.552D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă și arată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, raportat la critici și prevederi constituționale similare, formulate chiar de autoarea prezentei excepții, în acest sens fiind Decizia nr. 386 din 26 aprilie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 14 septembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 37.422/215/2010, nr. 37.425/215/2010 și nr. 37.471/215/2010, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Arctica Trading” — S.R.L. din Craiova în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, prin formularea actuală, restrâng abuziv dreptul persoanelor juridice de a iniția proceduri judiciare și de a desfășura activități economice potrivit specializării, în pofida faptului că numirea unui administrator special, în cazul societății față de care s-a dispus deschiderea procedurii insolvenței, nu echivalează practic și cu trecerea efectivă la procedura de faliment. Pentru aceleași considerente, se invocă și neconstituționalitatea prevederilor art. 15 și 18 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, arătând că, pe de o parte, rezilierea contractului de leasing devine discreționară prin manierea ei unilaterală, iar, pe de altă parte, nu este angajată nicio răspundere a finanțatorului pentru o eventuală atitudine culpabilă în timpul derulării contractului.

Judecătoria Craiova — Secția civilă, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arată că dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate, întrucât numirea administratorului special și a administratorului judiciar nu are rolul de a îngradi și limita dreptul persoanei juridice de a iniția proceduri judiciare și de a desfășura activități economice potrivit specializării.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

Din analiza considerentelor încheierii de sesizare și a motivării autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea observă, însă, că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 și art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006: *„(1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuiuala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților.”;*

— Art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997: *„Dacă în contract nu se prevede altfel, în cazul în care locatarul/utilizatorul nu execută obligația de plată integrală a ratei de leasing timp de două luni consecutive, calculate de la scadența prevăzută în contractul de leasing, locatorul/finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing, iar locatarul/utilizatorul este obligat să restituie bunul și să plătească toate sumele datorate, până la data restituirii în temeiul contractului de leasing.”;*

— Art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997: *„Din momentul încheierii contractului de leasing și până la expirarea acestuia și reintrarea în posesia bunului, locatorul/finanțatorul este exonerat de orice răspundere față de terți pentru prejudiciile provocate prin folosința bunului, fapta sau omisiunea locatarului/utilizatorului.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) care stabilește că *„Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”* și ale art. 45 referitor la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, raportat la critici și prevederi constituționale similare, formulate chiar de autoarea prezentei excepții, în acest sens fiind Decizia nr. 386 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 13 iunie 2012, prin care Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită, pe de o parte, de prevederile legale existente, deoarece, în opinia sa, restrâng abuziv dreptul persoanelor juridice de a iniția proceduri judiciare și de a desfășura activități economice potrivit specializării, iar, pe de altă parte, de faptul că acestea nu conțin și alte norme

care să angajeze răspunderea finanțatorului pentru o eventuală atitudine culpabilă în timpul derulării contractului.

Curtea a observat că aceste norme legale criticate au fost edictate în lumina dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) care statuează rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, precum și în temeiul art. 115 din Constituție. De aceea, chiar dacă omisiunea de reglementare ori caracterul incomplet

al acestora ar fi reale, de principiu, suplinirea lipsei de reglementare nu intră în atribuțiile Curții Constituționale. Astfel, în ceea ce privește modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și ale art. 15 și art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, excepție ridicată de Societatea Comercială „Arctica Trading” — S.R.L. din Craiova în dosarele nr. 37.422/215/2010, nr. 37.425/215/2010 și nr. 37.471/215/2010 ale Judecătorei Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind aprobarea Normelor metodologice pentru realizarea/echivalarea/revizuirea planurilor de securitate ale proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructură critică națională/europeană, a structurii-cadru a planului de securitate al proprietarului/operatorului/administratorului deținător de infrastructură critică națională/europeană și a atribuțiilor ofițerului de legătură pentru securitate din cadrul compartimentului specializat desemnat la nivelul autorităților publice responsabile și la nivelul proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 18/2011, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice pentru realizarea/echivalarea/revizuirea planurilor de securitate ale proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructură critică națională/europeană prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă structura-cadru a planului de securitate al proprietarului/operatorului/administratorului deținător de infrastructură critică națională/europeană, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă atribuțiile ofițerului de legătură pentru securitate din cadrul compartimentului specializat desemnat la nivelul autorităților publice responsabile și la

nivelul proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 19 martie 2013.
Nr. 166.

ANEXA Nr. 1

NORME METODOLOGICE
pentru realizarea/echivalarea/revizuirea planurilor de securitate ale proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructură critică națională/europeană

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice se aplică pentru elaborarea și avizarea planurilor de securitate ale proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructuri critice naționale/europene, denumite în continuare *PSO*, respectiv pentru evaluarea și testarea planurilor de securitate existente în vederea echivalării acestora ca *PSO*, cât și pentru revizuirea periodică și actualizarea acestora.

Art. 2. — Scopul prezentelor norme metodologice este de a asigura o concepție unitară de realizare a *PSO*, conform prevederilor legale aplicabile.

Art. 3. — Termenii utilizați în cuprinsul prezentelor norme metodologice sunt definiți la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 18/2011, denumită în continuare *OUG nr. 98/2010*, iar terminologia generală are sensul conform definițiilor date în cuprinsul documentelor normative aplicabile.

CAPITOLUL II
Planurile de securitate
ale proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructuri critice naționale/europene

SECȚIUNEA 1
Dispoziții comune

Art. 4. — (1) Proprietarii/Operatorii/Administratorii de infrastructuri critice naționale/europene elaborează, echivalează sau actualizează, după caz, *PSO* având la bază cel puțin aspectele precizate în anexa nr. 3 la *OUG nr. 98/2010*.

(2) În acest scop, proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructuri critice naționale/europene pot utiliza scenariile de amenințare, acolo unde acestea sunt disponibile, prin procedura de autorizare a operatorului de infrastructură critică.

(3) Echivalarea unor documente existente cu *PSO* se va realiza respectând principiile ce stau la baza emiterii acestuia, astfel încât acestea să asigure alinierea la cerințele specifice de protecție a infrastructurilor critice.

Art. 5. — (1) Scenariile de amenințări se întocmesc de către proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructuri critice naționale/europene pe baza coordonatelor stabilite de către autoritatea publică responsabilă în domeniu.

(2) Proprietarii/Operatorii/Administratorii de infrastructuri critice naționale din sectorul „tehnologia informației și comunicații” pot utiliza pentru realizarea analizei de risc și alte instrumente sau tehnici din domeniul managementului riscului.

Art. 6. — La elaborarea scenariilor vor fi avute în vedere, după caz, amenințări de tipul:

- a) fenomene meteorologice periculoase;
- b) fenomene distructive de origine geologică;
- c) accidente, avarii, explozii, incendii;
- d) poluări de ape;
- e) prăbușiri de construcții, instalații, amenajări;
- f) accident nuclear major sau urgență radiologică cu efect transfrontalier;
- g) accident major în care sunt implicate substanțe periculoase;
- h) boli transmisibile care pot afecta sănătatea publică (epidemii/pandemii);
- i) amenințări teroriste;
- j) grave tulburări sociale;
- k) alte amenințări cu specific sectorial, conform criteriilor aprobate în sectorul respectiv;
- l) evenimente internaționale și/sau cu caracter geopolitic sau de natura amenințărilor militare, dacă acestea pot genera amenințări suplimentare la nivelul infrastructurilor critice naționale.

Art. 7. — Responsabilitatea generală pentru stabilirea unor scenarii de amenințări credibile, în sensul art. 5 și 6 din prezentele norme metodologice, revine autorităților publice responsabile. Pentru stabilirea unor elemente concrete, specifice, ale acestor scenarii, autoritățile publice responsabile se pot consulta asupra aspectelor din domeniile specifice de competență.

Art. 8. — Consultarea între autoritățile publice responsabile și structurile cu atribuții, la care se face referire în art. 7, se poate realiza în mod direct sau prin intermediul Centrului de coordonare a protecției infrastructurilor critice din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *CCPIC*. Consultarea prin intermediul *CCPIC* este obligatorie pentru aspectele care cad sub incidența art. 6 alin. (3) din *OUG nr. 98/2010* sau, în cazul în care din motive obiective această consultare tripartită nu s-a putut realiza, autoritățile publice responsabile informează *CCPIC*, în scris, asupra elementelor de scenarii stabilite, înainte de realizarea analizelor de risc și vulnerabilitate.

Art. 9. — În scopul asigurării unui cadru unitar de realizare a *PSO*, *CCPIC* poate organiza ședințe, ateliere de lucru și seminare în vederea armonizării acestuia la nivel național.

SECȚIUNEA a 2-a
Cadrul de management al riscului

Art. 10. — (1) *PSO* este documentul de planificare la nivel strategic, cu caracter operativ prin procedurile asociate, destinat

realizării managementului riscurilor de la nivelul infrastructurilor critice naționale/europene.

(2) Structura-cadru a PSO este prezentată în anexa nr. 2 la decizie.

Art. 11. — (1) Cadrul general aplicabil pentru managementul riscurilor este stabilit atât prin standarde internaționale (ISO), ce definesc principii și linii directoare, cât și prin diverse tehnici de evaluare a riscurilor existente, pentru fiecare sector de activitate la nivel național și internațional.

(2) Pentru efectuarea analizelor de risc, proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructuri critice naționale/europene pot utiliza orice metodă sau tehnică de analiză, atât timp cât aceasta este acceptată de autoritățile publice responsabile, astfel:

a) una dintre metodele sau tehnicile descrise de standardele internaționale în materie;

b) o altă metodă de analiză standardizată pe plan internațional, cu indicarea standardului public aplicabil;

c) o metodă sau tehnică nestandardizată de analiză ori un procedeu nestandardizat de estimare a consecințelor, în măsura în care operatorul de infrastructură critică poate să ofere documentație detaliată cu privire la modul de aplicare a acesteia/acestui, să justifice necesitatea și avantajele alegerii acestei abordări, iar autoritatea publică responsabilă să își exprime, în scris, avizul pentru utilizarea respectivei metode sau respectivului procedeu.

(3) Analizele de risc precizează în cuprinsul acestora, în mod obligatoriu, denumirea/tipul metodei utilizate, presupunerile inițiale avute în vedere, valorile parametrilor inițiali sau intermediari introduși în algoritmi și aproximările realizate, astfel încât, exclusiv pe baza informațiilor disponibile, o terță parte să poată expertiza, în cazul în care se consideră necesar, nivelul de conformitate.

Art. 12. — Proprietarii/Operatorii/Administratorii de infrastructuri critice naționale/europene și autoritățile publice responsabile vor realiza activitățile organizatorice și administrative necesare pentru respectarea prevederilor ISO aplicabile, atât pentru desfășurarea activităților interne legate de managementul riscurilor, cât și pentru a asigura interfața în procesele de consultare și comunicare externă.

Art. 13. — (1) În realizarea prevederilor art. 12, proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructuri critice naționale/europene și autoritățile publice responsabile vor acorda o atenție deosebită următoarelor etape ale managementului riscului:

- a) stabilirea contextului;
- b) identificarea riscurilor/amenințărilor;
- c) analiza riscurilor;
- d) evaluarea riscurilor;
- e) modalitatea de abordare a riscurilor;
- f) măsuri de protecție, compensare și recuperare post-incident;
- g) evaluare globală.

(2) Etapele prevăzute la alin. (1) lit. a) „stabilirea contextului” și lit. b) „identificarea riscurilor/amenințărilor” sunt definitorii pentru realizarea, în bune condiții și la un nivel de calitate comparabil pentru toate părțile vizate, a scenariilor de amenințări și a condițiilor de realizare a analizelor de risc și vulnerabilitate, după cum se precizează în cuprinsul secțiunii 1 — „Dispoziții comune”.

(3) Efectuarea analizelor de risc se realizează în conformitate cu prevederile secțiunii 1 „Dispoziții comune” și cu cerințele art. 2 lit. b) din anexa nr. 3 „Procedură privind planul de securitate pentru operator” la OUG nr. 98/2010; estimarea impacturilor potențiale este descrisă la etapa prevăzută la alin. (1) lit. c) „analiza riscurilor”.

(4) Aplicarea etapelor prevăzute la alin. (1) lit. d) „evaluarea riscurilor” și lit. e) „modalitatea de abordare a riscurilor” este destinată să completeze cadrul general de management al riscurilor și să ofere planificatorilor și factorilor decizionali implicați informațiile necesare pentru întocmirea PSO.

SECȚIUNEA a 3-a

Elaborarea și avizarea PSO

Art. 14. — (1) Pentru a facilita elaborarea unitară a PSO, autoritățile publice responsabile emit ordine sau formulează recomandări, aplicabile la nivel de sector ori subsector, cu privire la forma, structura și cuprinsul planurilor de securitate ale operatorilor.

(2) Ordinele emise de autoritățile publice responsabile nu pot intra în vigoare mai târziu de 6 (șase) luni înainte de termenul prevăzut la art. 11 alin. (1) din OUG nr. 98/2010.

Art. 15. — PSO se elaborează și se transmit, spre avizare, în 2 (două) exemplare originale, autorităților publice responsabile.

Art. 16. — Proprietarii/Operatorii/Administratorii de infrastructuri critice naționale/europene transmit, în 2 (două) exemplare originale, autorităților publice responsabile documentele ce urmează a fi echivalate cu PSO, prezentând într-un memoriu sau într-o notă justificativă elementele de echivalență și analiza de suficiență, din care să reiasă satisfacerea necesităților PSO, fără elaborarea unui document distinct în acest sens.

Art. 17. — (1) În termen de 30 (treizeci) de zile de la primirea de la proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructură critică națională/europeană a PSO sau a documentelor de echivalare, autoritățile publice responsabile vor realiza, după caz, una dintre următoarele acțiuni:

a) avizarea și returnarea unui exemplar original avizat, cu comunicarea îndeplinirii de către proprietarul/operatorul/administratorul de infrastructură critică națională/europeană a cerinței prevăzute la art. 11 alin. (3) din OUG nr. 98/2010;

b) avizarea și returnarea unui exemplar original, cu obiecții, motivația obiecțiilor, măsurile de corectare și termenul de conformare;

c) neavizarea și returnarea ambelor exemplare, cu precizarea motivelor neavizării și a termenelor de conformare și retransmitere a documentelor pentru avizare.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), autoritățile publice responsabile vor transmite către CCPIC, în termen de 30 de zile, un raport-sinteză cu privire la evaluarea riscurilor și amenințărilor, inclusiv propuneri cu privire la necesitatea îmbunătățirii protecției infrastructurilor critice naționale/europene, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din OUG nr. 98/2010.

Art. 18. — Documentele transmise de către proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructură critică națională/europeană către autoritățile publice responsabile, în conformitate cu prevederile art. 15 și 16, vor fi clasificate în raport cu conținutul acestora, conform prevederilor legale.

SECȚIUNEA a 4-a

Evaluarea, testarea, revizuirea și actualizarea PSO și a planurilor sau documentelor echivalente PSO

Art. 19. — (1) PSO și planurile sau documentele echivalente PSO se evaluează, cu ocazia procesului de avizare la care se face referire în art. 17, de către o comisie compusă din minimum 3 persoane, din care una trebuie să fie ofițerul de legătură pentru securitate, denumit în continuare OLS, de la nivelul autorității publice responsabile, prevăzut la art. 8 alin. (2) din OUG nr. 98/2010.

(2) Pentru analizarea conținutului capitolelor de specialitate din cuprinsul PSO sau al documentelor echivalente PSO care

necesită un înalt nivel de expertiză tehnico-științifică ori cunoștințe detaliate despre natura proceselor analizate, autoritățile publice responsabile pot coopta și reprezentanți ai altor structuri specializate din România ori pot angaja experți, persoane fizice și/sau juridice, cu rol consultativ, fără ca aceștia să facă parte din comisia de evaluare prevăzută la alin. (1). Pentru angajare, reprezentanții structurilor specializate din România sau experții, persoane fizice și/sau juridice, trebuie să obțină în prealabil de la autoritatea națională competentă un certificat de acces la date și documente clasificate.

(3) Procesul de evaluare se încheie prin întocmirea unui raport de evaluare, document semnat de toți membrii comisiei.

Art. 20. — (1) PSO și planurile sau documentele echivalente PSO se testează prin exerciții (interne, naționale, internaționale — numai pentru ICE), organizate și desfășurate cu o periodicitate de minimum un exercițiu pe an.

(2) Anumite componente ale PSO sau ale documentelor echivalente PSO se vor testa atât prin exerciții parțiale (în teren, în punctele de comandă, exerciții simulate, exerciții tematice cu forțe și mijloace etc.), cât și prin exerciții de alertare, desfășurate în mod periodic și astfel încât să acopere, în timp, o gamă variată de condiții (anunțate/neanunțate, cu scenariul cunoscut/parțial cunoscut/necunoscut, ziua/noaptea, iarna/vara, în timpul/în afara programului, în weekend/în timpul săptămânii etc.).

(3) Normele de organizare, desfășurare și evaluare a exercițiilor sunt elaborate de către fiecare autoritate publică responsabilă și aprobate prin ordin sau dispoziție al/a conducătorului acesteia.

(4) Normele prevăzute la alin. (3) vor preciza modul de evaluare a exercițiilor, utilizându-se în acest scop metodologii și

sisteme organizatorice deja consacrate pe plan internațional (evaluatori-controlori etc.)

(5) Exercițiile organizate și desfășurate în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) se vor finaliza prin elaborarea unui raport de evaluare a fiecărui exercițiu.

Art. 21. — (1) PSO și planurile sau documentele echivalente PSO se revizuiesc și se actualizează la intervale de cel mult 2 ani, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) din OUG nr. 98/2010.

(2) Baza pentru revizuirea și actualizarea PSO o constituie rapoartele de evaluare a exercițiilor, elaborate de autoritățile publice responsabile în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (5).

(3) Actualizarea PSO implică aducerea la zi a unor informații, denumiri, cantități, valori etc. din cuprinsul PSO, fără modificarea substanțială a conținutului acestuia și fără necesitatea de reluare a procesului de avizare a PSO. Modificările aduse PSO în timpul actualizărilor sunt aprobate de conducătorii operatorilor de infrastructuri critice și sunt comunicate autorităților publice responsabile.

(4) Revizuirea PSO constă în reanalizarea și modificarea substanțială a uneia sau mai multora dintre elementele componente ale PSO și necesită reluarea procesului de avizare prevăzut în cuprinsul prezentelor norme metodologice.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 22. — Prezentele norme metodologice intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 2

STRUCTURA - CADRU*) a planului de securitate al proprietarului/operatorului/administratorului deținător de infrastructură critică națională/europeană

— Structura-cadru —	
<p><u>Aprob.</u></p> <p>(proprietar/operator/administrator)</p>	<p><u>Avizat</u></p> <p>Conducătorul Autorității Publice Responsabile</p> <p><u>Verificat</u></p> <p>(ofițer de legătură al APR)</p>
<p>PLANUL DE SECURITATE</p> <p>al _____ pentru</p> <p style="text-align: center;">(proprietarului / operatorului / administratorului de infrastructură critică națională / europeană)</p> <p>_____</p> <p style="text-align: center;">(infrastructura critică națională /europeană)</p>	
<p>Versiunea: _____ <i>(după completare documentul se clasifică la nivelul corespunzător)</i></p>	
<p><u>Întocmit</u></p> <p>(ofițer de legătură pentru securitate al proprietarului/operatorului/administratorului)</p>	

*) Structura-cadru este reprodusă în facsimil.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1.1. Rolul planului de securitate al proprietarului/operatorului/administratorului deținător de infrastructură critică națională/europeană

NOTĂ:

Planul de securitate este un document strategic care:

- definește scopul și obiectivele de securitate ale proprietarului/operatorului/administratorului, pe baza unei evaluări a riscurilor de securitate;

- stabilește cadrul general de lucru, cu acoperirea întregului spectru de securitate (prevenire, diminuare, răspuns și revenire la starea de normalitate), fundamentat pe baza concluziilor rezultate în urma evaluării riscurilor și amenințărilor la adresa securității;

- reflectă o abordare coordonată a securității sistemelor unui proprietar/operator/administrator care integrează toate resursele disponibile pentru asigurarea unei mai bune protecții a infrastructurii critice;

- identifică elementele-cheie care necesită protecție (ca rezultat al evaluării riscurilor de securitate);

- stabilește măsurile de diminuare a riscurilor identificate în urma evaluării riscurilor de securitate, inclusiv măsurile aplicabile pentru fiecare nivel de alertare;

- identifică cu exactitate planurile cu incidență în domeniul securității (Plan de analiză și acoperire a riscurilor — PAAR, Plan de evacuare în situații de urgență, Plan de apărare împotriva incendiilor etc.), procedurile, protocoalele, acordurile și responsabilitățile operatorului în acest domeniu;

- definește un parcurs sau un plan de acțiune pentru stabilirea de noi măsuri care vizează contracararea riscurilor tratate prioritar, în funcție de impact (măsuri imediate sau pe termen mediu și lung, după necesitate);

- stabilește acțiunile și resursele necesare pentru sprijinirea procesului de implementare a măsurilor pe care le conține (de exemplu: măsuri de îndepărtare a surselor de risc, de diminuare a consecințelor, de asigurare a securității cibernetice, securitatea tehnologiei informației, pentru controlul documentelor clasificate, pentru gestionarea alertelor etc.).

Prin planul de securitate pentru operator vor fi identificate soluțiile de securitate existente sau care sunt puse în aplicare pentru protecția elementelor de infrastructură critică națională/europeană.

Această structură-cadru a PSO este aplicabilă tuturor categoriilor de proprietari/operatori/administratori de infrastructură critică națională/europeană și se adresează tuturor tipurilor de riscuri care amenință funcționarea corespunzătoare a proprietarilor/operatorilor/administratorilor deținători de infrastructură critică națională/europeană.

1.2. Scop și obiective

1.2.1. Scop

Scopul PSO este de a contribui la îmbunătățirea protecției infrastructurii critice naționale/europene aflate în responsabilitatea proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană, prin coordonarea măsurilor de protecție/securitate existente și instituirea unor măsuri noi în baza unui proces de management al riscului.

PSO identifică elementele de infrastructură critică ale infrastructurii critice naționale/europene și soluțiile de securitate existente sau care urmează să fie puse în aplicare pentru protecția acestora.

PSO contribuie la îmbunătățirea nivelului existent al securității și protecției infrastructurii critice naționale/europene, nivel care poate fi afectat de diferite tipuri de amenințări sau vulnerabilități.

1.2.2. Obiective

PSO trebuie să asigure îndeplinirea a cel puțin următoarelor obiective:

- îmbunătățirea abilității operatorului de planificare, prevenire, răspuns și restaurare a stării de normalitate, în urma producerii unui eveniment ce a afectat infrastructura critică pentru protecția căreia se elaborează PSO;

- descrierea elementelor componente ale planului de securitate și definirea măsurilor de control al riscurilor, pentru asigurarea securității infrastructurii critice naționale/europene;

- definirea rolurilor și responsabilităților personalului cu atribuții în domeniul securității infrastructurii critice naționale/europene;

- fundamentarea necesității includerii măsurilor de securitate în activitățile curente ale operatorului;

- stabilirea proceselor pentru elaborarea, menținerea, actualizarea, evaluarea și modificarea PSO;

- stabilirea proceselor de identificare și primire a feedbackului de la părțile interesate (angajați, contractanți, populație ș.a.), privind aspectele legate de securitate, incidentele de securitate, activitățile periculoase etc.;

- stabilirea modalității de interacționare cu părțile externe interesate;

- identificarea cerințelor de pregătire a personalului/partenerilor în ceea ce privește implementarea planului de securitate și planificarea activităților de instruire;

- stabilirea modalității de investigare a tuturor incidentelor de securitate sau activităților care pot genera astfel de evenimente;

- instituirea unui proces de evaluare a eventualelor implicații de securitate atunci când se iau decizii în ceea ce privește activitățile operatorului;

- reprezentarea clară și sistematică asupra componentelor infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitatea operatorilor de infrastructură critică;

- reprezentarea amenințărilor și vulnerabilităților la adresa infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitatea operatorilor de infrastructură critică și a riscurilor induse de acestea;

- identificarea măsurilor de securitate existente și a celor necesare suplimentar pentru controlul riscurilor la adresa infrastructurii critice naționale/europene aflate în responsabilitatea operatorilor de infrastructură critică;

- instituirea capabilităților de răspuns și recuperare a infrastructurii critice naționale/europene la nivelul operatorilor de infrastructură critică, corelat cu scenariile de amenințare și cooperarea cu autoritățile relevante;

- reprezentarea cadrului organizatoric relevant pentru protecția infrastructurii critice în cadrul operatorilor de infrastructură critică, inclusiv a proceselor necesare pentru funcționarea acestuia;

- planificarea activităților relevante pentru protecția infrastructurii critice pe perioada de valabilitate;

- stabilirea cadrului de dialog și cooperare pe probleme de protecția infrastructurii critice.

1.3. Întocmire, avizare și aprobare

În termen de 9 luni de la desemnarea unei infrastructuri drept infrastructură critică națională/europeană, proprietarul/operatorul/administratorul deținător al acesteia elaborează PSO și îl transmite spre avizare autorităților publice responsabile.

PSO este întocmit de OLS al proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană, aprobat de proprietarul/operatorul/administratorul acesteia, verificat de OLS al autorității publice responsabile și avizat de conducătorul acesteia.

1.4. Confidențialitate

Informațiile sensibile privind protecția infrastructurilor critice se clasifică la un nivel adecvat, în condițiile legii. Diseminarea acestor informații se face potrivit principiului nevoii de a

cunoaște, atât în relația cu proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructură critică națională/europeană, cât și cu celelalte state membre în condițiile legislației privind protecția informațiilor clasificate, și se supune în totalitate dispozițiilor acesteia.

CAPITOLUL II**Descriere organizațională****2.1. Structura organizațională*)**

Autoritatea publică responsabilă: ...
Compartiment specializat în domeniul infrastructurii critice naționale / europene al autorității publice responsabile: ...
OLS al autorității publice responsabile: ...
Compartiment specializat în domeniul infrastructurii critice naționale / europene al proprietarului / operatorului / administratorului de infrastructură critică națională / europeană: ...
OLS al operatorului/prorietarului/administratorului de infrastructură critică națională / europeană: ...
Organigrama proprietarului / operatorului / administratorului de infrastructură critică națională / europeană: ...

2.2. Cadrul legislativ

Legi: ...
Ordonanțe de urgență ale Guvernului ...
Ordonanțe ale Guvernului ...
Hotărâri ale Guvernului ...
Ordine ale ministrului ...
Standarde naționale/internaționale (în funcție de fiecare caz în parte) ...
Acorduri internaționale / naționale ...
Alte documente ...

2.3. Caracteristici ale unității administrativ-teritoriale pe raza căreia este amplasată infrastructura critică

Pentru stabilirea caracteristicilor unității administrativ-teritoriale pot fi utilizate informațiile din planul județean de analiză și acoperire a riscurilor aprobat de prefect și întocmit în conformitate cu Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 132/2007 pentru aprobarea Metodologiei de elaborare a Planului de analiză și acoperire a riscurilor și a Structurii-cadru a Planului de analiză și acoperire a riscurilor.

2.4. Sisteme de operare

Tipul sistemului: • ...
Harta sistemului • ...
Tipul serviciului furnizat/serviciilor furnizate • ...
Statistici privind serviciul furnizat • ...

*) Tabelele sunt reproduse în facsimil.

2.5. Descrierea infrastructurii, facilităților și echipamentelor din infrastructura critică națională/europeană

Se vor menționa elementele fizice, organizaționale și facilitățile necesare funcționării serviciului esențial.

Infrastructuri, facilități și echipamente (în acest tabel se vor menționa elementele fizice, organizaționale și facilitățile necesare funcționării serviciului esențial, date tehnice etc.)	
Stații de alimentare	
Hub - uri	
Servere	
Depozite	
Ateliere de întreținere	
Clădiri administrative	
Puncte de comandă	
...	
Alți proprietari	

2.6. Personal

Se introduc informații referitoare la numărul și categoriile de personal care lucrează în cadrul infrastructurii critice naționale/europene. Acest lucru permite atât furnizarea unui indicator al dimensiunilor relative și al semnificației activității desfășurate de operator, cât și un indicator privind riscurile asociate și provocările existente legate de îmbunătățirea securității globale a respectivei infrastructuri critice naționale/europene.

Personal	Număr
Angajați „part-time”	
Angajați „full-time”	
Personal contractant („part-time”)	
Personal contractant („full-time”)	
TOTAL PERSONAL	
Personal în funcție de rol și loc de muncă	Număr
Personal operativ (șoferi, personal la tură etc.)	
Personal administrativ (financiar, logistică)	
Personal de securitate	
Personal de serviciu (portari, administratori, paznici etc.)	
Personal	
TOTAL PERSONAL	

CAPITOLUL III

Analiza mediilor de securitate

3.1. Aspecte generale privind analiza riscurilor legate de securitate

Analiza riscurilor la adresa securității se bazează pe scenariile de amenințări, identificarea punctelor vulnerabile ale fiecărui element al infrastructurii critice naționale/europene și impactul asupra acestora în cazul producerii unui eveniment nedorit (în cazul exploatarea unei vulnerabilități de către o amenințare).

3.2. Istoricul incidentelor

Nr. crt.	Data	Locația și ora incidentului	Tipul incidentului	Scurtă descriere	Cauzele incidentului	Pagube	Echipa care a investigat incidentul
1							
2							
3							
4							
5							
...							
n							

3.3. Facilitățile și operațiunile cu grad ridicat de risc

PSO trebuie să identifice acele facilități sau aspecte operaționale care se confruntă cu riscurile cele mai mari. În acest mod măsurile de securitate sunt direcționate acolo unde pot avea cel mai bun efect.

PSO trebuie să identifice acele surse de risc (facilități și operațiuni interne sau externe) și vulnerabilități care ar putea genera ori favoriza riscul perturbării sau distrugerii infrastructurii critice naționale/europene pentru care se elaborează PSO.

Pentru a se realiza acest lucru, trebuie să se ia în considerare toate sursele plauzibile și semnificative de risc, precum și o gamă cât mai largă de consecințe ale riscului.

3.4. Elementele planului de securitate

3.4.1. Generalități

Se vor preciza descriptiv unele aspecte privind capacitățile de securitate ale operatorului (politici, proceduri de securitate, sisteme tehnice și/sau informatice de securitate etc.).

3.4.2. Securitatea fizică a infrastructurii critice naționale/europene și controlul accesului

Se identifică punctele vulnerabile ale infrastructurii critice naționale/europene și se menționează documentele în care sunt menționate/stabilite măsurile: de prevenire a evenimentelor, de diminuare a impactului, de facilitare a intervenției sau de restabilire a serviciilor furnizate de infrastructura critică națională/europeană în cazul în care acestea devin indisponibile.

Vor fi precizate pe scurt elementele de protecție perimetrală, sistemele de detecție și semnalizare a efracției, sistemele de control al accesului, de management al identității, de management al vizitatorilor, de detecție și stingere a incendiilor, de supraveghere video perimetrală și a căilor de acces ș.a.

Nr. crt.	Infrastructura critică națională / europeană (componenta critică)	Elemente de securitate (controlul accesului, managementul identității, elemente de protecție la explozie, ieșiri de urgență, căi de evacuare, sisteme de detecție a efracției, sisteme de supraveghere video etc.)	Rolul elementelor de securitate (detectare / descurajare / întârziere atac, reducere vulnerabilitate sau amenințare, alarmare eveniment ș.a.)	Informații suplimentare (nr. de înregistrare și documentele care conțin detalii privind securitatea acestora)
1				
2				
...				
n				

3.4.3. Inspecții privind securitatea fizică

Se descriu facilitățile, vehiculele și alte elemente care necesită inspecție periodică, precum și modul în care se efectuează verificările. Se vor preciza deficiențele constatate cu ocazia inspecțiilor și frecvența lor, precum și aspectele referitoare la viabilitatea procedurilor de raportare a constatărilor.

Constatării inspecțiilor de securitate trebuie să se refere la:

- elementele mecanice de protecție perimetrală (bariere, garduri, porți de acces auto și persoane, mijloace de iluminat perimetral ș.a.);
- elemente de protecție cu echipamente de detecție și semnalizare a efracției sau cu camere de supraveghere video, după caz;
- elemente de blocare, restricționare, identificare și autentificare;
- sisteme de urmărire și control al accesului;
- sisteme de detectare rapidă a debutului de incendiu și de stingere a incendiului.

3.4.4. Tehnologia informațiilor și rețele de comunicații

Se identifică și se descriu succint măsurile sau tehnologiile existente pentru protejarea sistemelor IT împotriva atacurilor cibernetice, intruziunilor electronice sau distrugerilor fizice.

3.4.5. Controlul documentelor

Se indică succint măsurile și tehnologiile existente pentru protecția, păstrarea, distrugerea, multiplicarea, arhivarea, ținerea evidenței și limitarea accesului la documente clasificate (planuri de securitate, evaluări de risc, rapoarte de „intelligence”, alte documente legate de infrastructuri critice).

3.4.6. Personalul de securitate aferent infrastructurii critice naționale/europene

Nr. crt.	Numele și prenumele	Locul de muncă	Tipologia (gardian, paznic, operator echipament de securitate ș.a.)	Pregătire în domeniu / Atestat profesional	Nivel acces / Responsabilități
Angajații operatorului					
1					
2					
...					
n					
Personal contractant din afara operatorului					
1					
2					
...					
n					
Alte situații					
1					
2					
...					
n					
TOTAL					

3.4.7. Echipamente și tehnologii legate de securitate

Se identifică și se descriu succint tehnologiile deținute și programele instalate pe echipamentele operatorului (de exemplu, butoanele de alarmare, de pornire/oprire a instalațiilor de stingere a incendiilor ș.a.).

Nr. crt.	Tehnologii și programe	Modelul echipamentului	Echipamentele dotate	Informații suplimentare
1				
2				
...				
n				

3.4.8. Tehnologia comunicațiilor

Se identifică și se descriu succint tehnologia și procesele utilizate pentru comunicare în situație de urgență atât cu personalul operatorului, cât și cu poliția, pompierii, ambulanța și alte servicii publice. De asemenea, trebuie menționate și eventualele redundanțe ale sistemelor de comunicații prevăzute pentru evitarea defecțiunilor echipamentelor de bază.

3.4.9. Resurse și instrumente mixte

Suplimentar aspectelor precizate în celelalte secțiuni, această secțiune trebuie să identifice și să descrie succint celelalte instrumente și resurse utilizate de operator pentru îmbunătățirea abilității acestuia de a preveni, de a reduce, de a interveni sau de a restabili starea de normalitate în urma producerii unui eveniment (diferite planuri, proceduri și procese pentru îmbunătățirea securității; planuri de urgență; planuri de intervenție în diferite situații; echipamente speciale precum camerele de luat vederi, detectoarele de fum, dispozitivele electronice de control al accesului ș.a.; proceduri de manipulare a unei bombe; identificarea și manipularea pachetelor suspecte; proceduri de urmat în cazul unei explozii sau al unui incendiu etc.).

CAPITOLUL IV

Managementul PSO, responsabilități și atribuții

4.1. Revizuirea și actualizarea PSO

Responsabilități	Funcția / Structura	Numele și prenumele
Întocmit	OLS	
	Compartimentul specializat în domeniul infrastructurii critice naționale / europene al autorității publice responsabile	
Avizat		
	Conducător al autorității publice responsabile	
Aprobat	Conducătorul proprietarului / operatorului / administratorului deținător de infrastructură critică națională / europeană	
Întocmit revizuire / actualizare	OLS	
	Compartimentul specializat al autorității publice responsabile	
Avizat revizuire / actualizare		
	Autoritatea publică responsabilă	
Aprobat revizuire / actualizare	Conducătorul proprietarului / operatorului / administratorului deținător de infrastructură critică națională / europeană	
Responsabil distribuire la sau extrase		
Alte responsabilități (verificare, avizare, autorizare etc.)		

Pentru ca PSO să reflecte cu acuratețe capabilitățile mediilor de securitate ale operatorului, acesta trebuie revizuit și modificat, dacă este necesar, în fiecare an sau ori de câte ori situația o impune. Analiza de risc trebuie revizuită periodic.

4.2. Rolul și responsabilitățile angajaților

4.2.1. Generalități

PSO trebuie să conțină responsabilitățile tuturor structurilor operatorului (departamente, direcții, servicii, birouri compartimente etc.) cu atribuții în domeniul securității infrastructurii critice naționale/europene.

De exemplu, structurile cu atribuții de planificare, de management financiar, al resurselor umane, de securitate a muncii, de mentenanță, de management al riscului, de asigurare logistică etc.

4.2.2. Rolul și responsabilitățile OLS

Vor fi specificate rolul și responsabilitățile ofițerului de legătură pentru securitate în domeniul protecției infrastructurilor critice.

4.2.3. Roluri-cheie și responsabilități — Personalul de securitate

În această secțiune vor fi specificate rolurile și responsabilitățile ce revin personalului de securitate și care vor fi atribuite pozițiilor corespunzătoare din statul de funcțiuni al operatorului. Trebuie menționat că la anumiți operatori mai mici poate exista și cumul de funcții.

4.2.4. Alte categorii de personal

Se vor specifica rolurile și responsabilitățile ce revin și altor categorii de personal ale operatorului, în domeniul securității infrastructurilor critice.

CAPITOLUL V Managementul riscului

5.1. Evaluarea riscurilor de securitate

În această secțiune vor fi incluse informații referitoare la măsuri de ordin general, cum sunt:

- măsuri organizatorice
 - proceduri documentate (de exemplu pentru gestionarea alertelor, comunicare, conștientizare și sensibilizare personal ș.a.);
 - acțiuni de control/verificare periodică al/a funcționalității sistemelor tehnice de securitate și al/a capacității de răspuns și revenire;
 - planificare și realizare de activități de formare și perfecționare a personalului în domeniul securității infrastructurilor critice;
 - măsuri de control și verificare, comunicare, sensibilizare și formare;
 - măsuri de securitate graduale, care pot fi activate în funcție de diferitele niveluri ale riscurilor și amenințărilor;
 - măsuri în domeniul securității sistemelor de informații;
 - măsuri tehnice care includ instalarea de:
 - sisteme de protecție fizică perimetrală (garduri, bariere, porți de acces ș.a.);
 - sisteme de protecție și alarmare împotriva efracției (cu senzori în infraroșu, microunde, magnetici, de vibrații sau acustici);
 - sisteme de control al accesului (biometrie, smart card, proximitate);
 - sisteme de management al vizitatorilor;
 - sisteme de supraveghere video pe timp de zi și noapte (camere TVCI);
 - dispecerate de monitorizare, comandă și control;
 - sisteme de detecție și stingere a incendiului;
 - sisteme de securitate cibernetică (pentru infrastructuri IT și de comunicații).

Lista privind tipurile de riscuri, amenințările și punctele vulnerabile identificate în urma analizei de risc efectuate la ICN/ICE desemnată se găsește în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul plan de securitate.

5.1.1. Prevenire, control și diminuare a riscului

Identificarea, selectarea și stabilirea priorităților în ceea ce privește contramăsurile și procedurile, realizându-se distincție între măsurile permanente — *măsurile permanente de securitate* (de natură tehnică), care identifică investițiile de securitate indispensabile, și *măsurile nepermanente de securitate* (de natură organizatorică), care pot fi activate gradual în funcție de diferitele niveluri ale riscurilor și amenințărilor identificate.

Măsurile de prevenire și diminuare a riscului derivă din evaluarea de risc efectuată. În cuprinsul acestei secțiuni trebuie precizată și modalitatea de implementare a acestor măsuri.

Măsurile de control al riscului trebuie stabilite pentru fiecare dintre elementele care fac parte din spectrul securității.

Măsurile de prevenire și diminuare a riscului pentru fiecare tip de risc identificat sunt precizate în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul plan de securitate.

5.1.2. Intervenția sau răspunsul în cazul apariției riscului de securitate

Măsurile de securitate referitoare la faza de intervenție sau de răspuns trebuie să fie prevăzute în planurile specifice de intervenție în situații de urgență. PSO trebuie să precizeze cum și de unde se pot obține anumite informații din planurile specifice de intervenție, în cazul producerii anumitor incidente de securitate.

5.1.3. Reconstrucția sau restabilirea stării de normalitate după manifestarea riscului de securitate

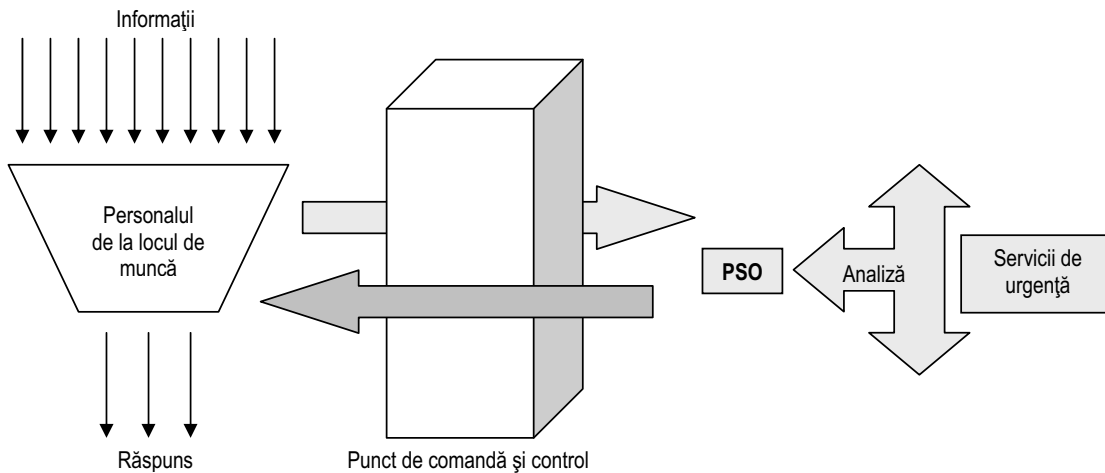
Măsurile de securitate în faza de reconstrucție trebuie să fie prevăzute în planurile de asigurare a continuității serviciului. PSO trebuie să precizeze cum și de unde se pot obține anumite informații din planurile de asigurare a continuității serviciului.

5.2. Punctul de comandă și control (dispeceratul)

Intervenția efectivă în cazul producerii unui eveniment cu urmări pentru securitatea ICN/ICE necesită luarea unor decizii complexe, spre deosebire de operațiunile care se desfășoară în mod curent la nivelul operatorului. PSO trebuie să conțină informații despre sistemul de management al crizelor, documentat la nivelul operatorului de infrastructură critică națională/europeană, dacă există un astfel de sistem, iar dacă nu, să facă trimitere la modul de acțiune și la persoanele care dispun de autoritatea de decizie în astfel de situații, conform planului de intervenție specific.

În anexa nr. 9, care face parte integrantă din prezentul plan de securitate, este precizat Fluxul informațional-decisional în cazul producerii unui incident de securitate care poate perturba sau distruge o infrastructură critică națională/europeană.

Diagrama procesului de schimb de informații în domeniul securității ICN/ICE*)

*) Diagrama este reprodusă în facsimil.

În anexa nr. 7, care face parte integrantă din prezentul plan de securitate, sunt precizate datele de contact ale persoanelor cu responsabilități în domeniul securității ICN/ICE.

CAPITOLUL VI Niveluri de alertă

6.1. Generalități

Măsurile preventive sunt luate pentru a menține un nivel acceptabil de securitate a infrastructurii critice naționale/europene în cauză, precum și pentru a permite asigurarea unui nivel minim de funcționare corespunzătoare a serviciilor esențiale pe care le furnizează populației pe timpul crizei respective.

Nivelurile de alertă trebuie stabilite pentru punerea în aplicare a măsurilor de securitate în momentul producerii unui eveniment cu impact asupra infrastructurii critice naționale/europene. Măsurile preventive sunt întreprinse pentru a menține la un nivel acceptabil securitatea infrastructurii critice naționale/europene, precum și pentru a permite furnizarea continuă către populație a serviciului esențial asigurat de respectiva infrastructură critică națională/europeană.

6.2. Stabilirea nivelurilor de alertă

Operatorii trebuie să stabilească un sistem de alertare pe niveluri. PSO trebuie să descrie acest sistem și să stabilească măsurile de securitate ce trebuie puse în aplicare la fiecare nivel de alertă. În mod normal, nivelurile cele mai ridicate de alertă corespund amenințărilor care pot genera evenimente cu consecințe foarte grave.

Sistemul de alertare pe niveluri trebuie să conțină următoarele elemente:

- definirea fiecărui nivel de alertă;
- criterii pentru declanșarea alertei și nivelul acesteia;
- stabilirea persoanelor cu drept de alertare pe tipuri și pe niveluri de alertă;
- măsurile de securitate care corespund fiecărui nivel de alertă;
- un element care să indice dacă trebuie pus în aplicare planul de intervenție pentru situații de urgență (în general, acest plan este pus în aplicare atunci când este necesară activarea punctului de comandă care permite cooperarea cu alte autorități cu responsabilități de intervenție);
- detalierea aspectelor referitoare la diseminarea informației privind nivelul de alertă (mecanisme de diseminare a informației, destinatarul informației, nivelul de urgență al transmiterii informației), precum și măsurile ce trebuie întreprinse pentru fiecare nivel de alertă în parte.

6.3. Comunicarea și armonizarea

Dacă există un sistem de alertare extern în aria de desfășurare a activității operatorului de infrastructură critică națională/europeană, acesta trebuie să ia în considerare că este necesară armonizarea propriului sistem cu cel extern, pentru a evita conflictele de interese și confuziile.

6.4. Cadrul legal

În situația în care legislația obligă operatorul să utilizeze un anumit sistem de alertare, acest aspect trebuie specificat în PSO. În această secțiune vor fi specificate actele normative care reglementează sistemul de alertare.

6.5. Procedurile de alertare

În această secțiune trebuie specificat cum sunt declanșate, anulate sau modificate alertele. În anexa nr. 11 care face parte integrantă din prezentul plan de securitate este descris un model de sistem de alertare pe niveluri.

CAPITOLUL VII**Anexe**

- Anexa nr. 1 — Date generale privind riscurile, amenințările și punctele vulnerabile la adresa infrastructurii critice naționale/europene
- Anexa nr. 2 — Lista cu măsurile de prevenire a producerii evenimentelor nedorite și de diminuare a riscurilor identificate ca fiind prioritare pentru infrastructura critică națională/europeană
- Anexa nr. 3 — Lista cu revizuirile PSO
- Anexa nr. 4 — Glosar de termeni și definiții în domeniul protecției infrastructurilor critice
- Anexa nr. 5 — Acronime
- Anexa nr. 6 — Fișă raportare incident de securitate
- Anexa nr. 7 — Lista cu datele de contact ale persoanelor cu responsabilități în domeniul securității
- Anexa nr. 8 — Organigrama proprietarului/operatorului/administratorului deținător de infrastructură critică națională/europeană
- Anexa nr. 9 — Fluxul informațional-decizional în cazul producerii unui incident de securitate
- Anexa nr. 10 — Relația între PSO și alte documente în domeniul securității
- Anexa nr. 11 — Sistem de alertare pe niveluri

NOTĂ:

Anexele nr. 3, 4, 5, 6, 8 și 10 se completează de către deținătorul de ICN/ICE în funcție de situație, ținând cont de specificul domeniului de responsabilitate.

ANEXA Nr. 1)**la planul de securitate***DATE GENERALE**

privind riscurile, amenințările și punctele vulnerabile la adresa infrastructurii critice naționale/europene

”_____”

INFRASTRUCTURA CRITICĂ NAȚIONALĂ / EUROPEANĂ																																	
1. Autoritatea publică responsabilă: ... 2. Administrator / proprietar / operator de ICN/ICE: ... 3. Conducător: ... 4. Ofițer de legătură pentru securitate: ... 5. Adresa: ... 6. Telefon: ... 7. E-mail: ...	Date: zz-ll-aaaa																																
PUNCTELE VULNERABILE ALE ICN/ICE																																	
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 15px;"></td> <td>= Vulnerabilitate foarte ridicată</td> </tr> <tr> <td></td> <td>= Vulnerabilitate ridicată</td> </tr> <tr> <td></td> <td>= Vulnerabilitate medie</td> </tr> <tr> <td></td> <td>= Vulnerabilitate scăzută</td> </tr> <tr> <td></td> <td>= Vulnerabilitate foarte scăzută</td> </tr> </table>		= Vulnerabilitate foarte ridicată		= Vulnerabilitate ridicată		= Vulnerabilitate medie		= Vulnerabilitate scăzută		= Vulnerabilitate foarte scăzută	Estimarea nivelurilor de vulnerabilitate din cadrul PSO (Se indică nivelul de vulnerabilitate)																						
	= Vulnerabilitate foarte ridicată																																
	= Vulnerabilitate ridicată																																
	= Vulnerabilitate medie																																
	= Vulnerabilitate scăzută																																
	= Vulnerabilitate foarte scăzută																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 15px; text-align: center;">Puncte vulnerabile</td><td style="width: 15px;">Introduceti punctul vulnerabil</td></tr> <tr><td></td><td>Introduceti punctul vulnerabil</td></tr> <tr><td></td><td>Introduceti punctul vulnerabil</td></tr> <tr><td></td><td>Introduceti punctul vulnerabil</td></tr> <tr><td></td><td>Introduceti punctul vulnerabil</td></tr> <tr><td></td><td>Introduceti punctul vulnerabil</td></tr> <tr><td></td><td>Introduceti punctul vulnerabil</td></tr> <tr><td></td><td>Introduceti punctul vulnerabil</td></tr> </table>	Puncte vulnerabile	Introduceti punctul vulnerabil		Introduceti punctul vulnerabil		Introduceti punctul vulnerabil		Introduceti punctul vulnerabil		Introduceti punctul vulnerabil		Introduceti punctul vulnerabil		Introduceti punctul vulnerabil		Introduceti punctul vulnerabil	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 15px;"> </td><td style="width: 15px;"> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td></tr> </table>																
Puncte vulnerabile	Introduceti punctul vulnerabil																																
	Introduceti punctul vulnerabil																																
	Introduceti punctul vulnerabil																																
	Introduceti punctul vulnerabil																																
	Introduceti punctul vulnerabil																																
	Introduceti punctul vulnerabil																																
	Introduceti punctul vulnerabil																																
	Introduceti punctul vulnerabil																																

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

AMENINȚĂRILE

Nr. crt.	Tipuri de amenințări
1	Introduceți amenințarea
2	Introduceți amenințarea
3	Introduceți amenințarea

4	Introduceți amenințarea
5	Introduceți amenințarea
6	Introduceți amenințarea
...	
n	Introduceți amenințarea

RISURI DE SECURITATE

Nr. crt.	Tipuri de risc
1	Introduceți riscul
2	Introduceți riscul
3	Introduceți riscul
4	Introduceți riscul
5	Introduceți riscul
6	Introduceți riscul
...	
n	Introduceți riscul

NIVELUL AFERENT PENTRU FIECARE TIP DE RISC

PROBABILITATE	Foarte probabil (5)
	Probabil (4)
	Probabilitate redusă (3)
	Puțin probabil (2)
	Improbabil (1)
Risc foarte ridicat	Foarte scăzut (1)	Scăzut (2)	Mediu (3)	Ridicat (4)	Foarte ridicat (5)	
Risc ridicat						
Risc mediu						
Risc scăzut						
Risc foarte scăzut						
	NIVELUL IMPACTULUI					

NOTĂ:

Fiecare tip de risc va fi trecut în matricea riscului în căsuța aferentă după stabilirea nivelului impactului și a probabilității de producere.

LISTA
cu măsurile de prevenire a producerii evenimentelor nedorite și de diminuare a riscurilor identificate
ca fiind prioritare pentru infrastructura critică națională/europeană

Nr. crt.	Riscul de securitate identificat	Măsuri de prevenire	Măsuri de diminuare (reducere)	Costuri aproximative	Data implementării	Responsabil implementare măsură și raportare rezultate	Stadiul de îndeplinire
1
2
3
4
5
6
7
...							
n

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

LISTA
cu revizuirile PSO

Nr. crt.	Numărul de înregistrare	Secțiunile revizuite	Data revizuirii	Observații
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
...				
n				

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

G L O S A R
de termeni și definiții în domeniul protecției infrastructurilor critice

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
Ș
T
Ț
U
V
X
Z
Y
W

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 5*)
la planul de securitate

A C R O N I M E

Acronime	Detaliere
ICE	Infrastructură critică europeană
ICN	Infrastructură critică națională
PIC	Protecția infrastructurilor critice
OLS	Ofițer de legătură pentru securitate
APR	Autoritate publică responsabilă
PSO	Plan de securitate pentru operator
TIC	Tehnologia informației și comunicațiilor
...	

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

Fișă raportare incident de securitate

Secțiunea A. Informații generale de contact ale raportorului incidentului

Nume: ...	Prenume: ...
Structura: ...	Funcția: ...
Telefon fix: ...	Telefon mobil: ...
Fax: ...	E-mail: ...

Secțiunea B. Informații generale privind incidentul de securitate

Data producerii incidentului: zz-ll-aaaa	Data detecției incidentului: zz-ll-aaaa
Ora producerii incidentului: hh:mm	Ora detecției incidentului: hh:mm
Data încetării incidentului: zz-ll-aaaa	Ora încetării incidentului: hh:mm
Zona incidentului: ...	Locația specifică: ...
Descrierea incidentului	Observații

Secțiunea C. Informații privind impactul incidentului de securitate

Gravitate impact: <table border="1"> <tr><td>Foarte ridicat</td><td>...</td></tr> <tr><td>Ridicat</td><td>...</td></tr> <tr><td>Mediu</td><td>...</td></tr> <tr><td>Scăzut</td><td>...</td></tr> <tr><td>Foarte scăzut</td><td>...</td></tr> </table>	Foarte ridicat	...	Ridicat	...	Mediu	...	Scăzut	...	Foarte scăzut	...	Nivelul de impact al incidentului	Impact asupra altor servicii (efect DOMINO):	Nivelul de impact asupra fiecăruia din serviciile afectate
	Foarte ridicat	...											
	Ridicat	...											
	Mediu	...											
	Scăzut	...											
	Foarte scăzut	...											
Angajați evacuați (DA, NU, NEC)													
...													

Secțiunea D. Informații privind persoanele implicate

Nr. crt.	Nume și prenume	Data nașterii / vârstă / sex	Adresa	Localitate	Nr. de telefon	E-mail
1
...
n

Secțiunea E. Informații generale privind infrastructura critică națională / europeană afectată

Situția infrastructurii critice naționale / europene	Distrusă	...
	Avariata	...
	Vandalizată	...
	Activitate suspectă	...
	Breșă	...
Denumire ICN: ...	Locația: ...	
Suprafață: ...	Nr. angajați: ...	
Daune interne: ...	Daune externe: ...	

*) Anexa nr. 6 este reprodusă în facsimil.

Secțiunea F. Informații privind notificarea producerii incidentului

Nr. crt.	Serviciul anunțat	Data și ora anunțării	Data și ora sosirii	Persoana	Alte informații
1	Poliția
2	Poliția locală
3	Firmă de pază
4	Jandarmerie
5	Pompieri
6	Ambulanță
7	Alte servicii de salvare

ANEXA Nr. 7*)

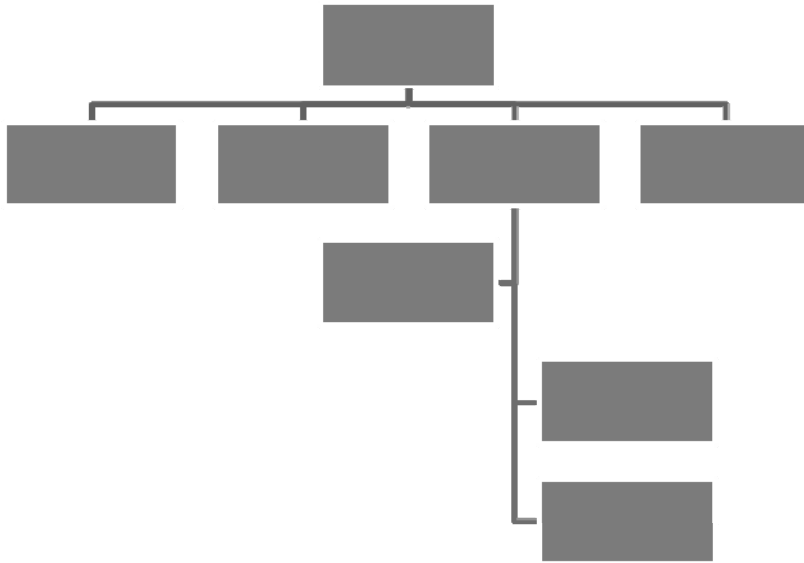
la planul de securitate

Listă cu datele de contact ale persoanelor cu responsabilități în domeniul securității

Nr. crt.	Nume și prenume	Structura	Funcția	Telefon fix	Telefon mobil	E-mail	Fax
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
...
n

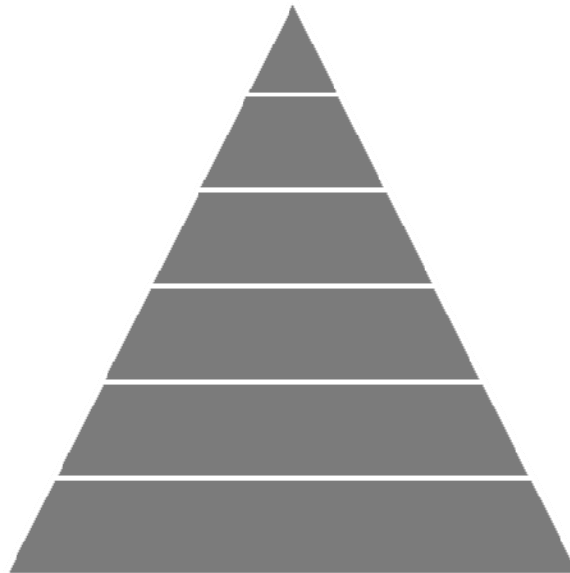
*) Anexa nr. 7 este reprodusă în facsimil.

ORGANIGRAMA
proprietarului/operatorului/administratorului deținător de infrastructură critică națională/europeană

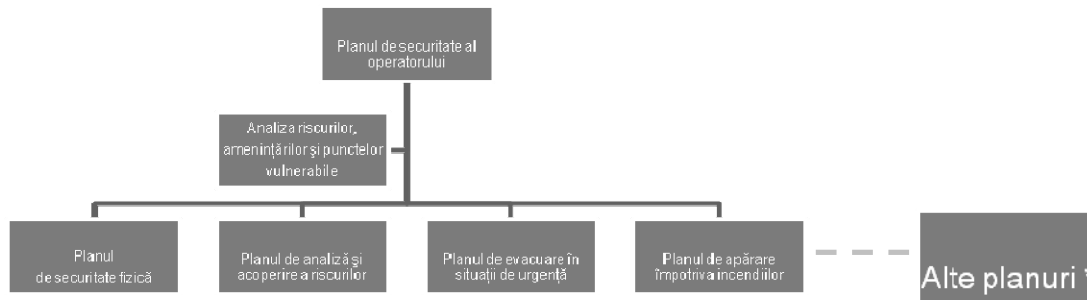
*) Anexa nr. 8 este reprodusă în facsimil.

FLUXUL INFORMAȚIONAL-DECIZIONAL
în cazul producerii unui incident de securitate

*) Anexa nr. 9 este reprodusă în facsimil.

Relația dintre PSO și alte documente în domeniul securității

¹⁾ Anexa nr. 10 este reprodusă în facsimil.

* Pentru situațiile în care instituția/operatorul economic gestionează informații clasificate în condițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, la acest punct trebuie menționat ca document distinct „Programul de prevenire a scurgerii de informații clasificate”.

Sistem de alertare pe niveluri

Nivelul 1 de alertă – „Conștientizare crescută” – COD VERDE					
Criteria de alertare	Punerea în aplicare a planului de intervenție în situații de urgență	Informare	Măsuri	Interdependențe	Alte specificații
Introducere criterii	DA / NU / PROBABIL	Introducere informări <i>(Ex.: Informarea tuturor angajaților privind necesitatea unei atenții sporite)</i>	Introducere măsuri <i>(Ex.: sunt trimise în plus echipe de cercetare în zonele expuse riscului; se întrunește conducerea pentru analiza potențialelor amenințări)</i>	Introducere infrastructuri critice naționale potențial afectate	
Nivelul 2 de alertă – „Securitate crescută” – COD GALBEN					
Criteria de alertare	Punerea în aplicare a planului de intervenție în situații de urgență	Informare	Măsuri	Interdependențe	Alte specificații
Introducere criterii	DA / NU / PROBABIL	Introducere informări <i>(Ex.: Nivel 1 de informare + informarea populației deservită ce urmează să fie afectată)</i>	Introducere măsuri <i>(Ex.: măsuri de nivel 1 + întărirea capacității de prevenire a apariției tipului de risc)</i>	Introducere infrastructuri critice naționale potențial afectate	
Nivelul 3 de alertă – „Securitate maximă” – COD ROȘU					
Criteria de alertare	Punerea în aplicare a planului de intervenție în situații de urgență	Informare	Măsuri	Interdependențe	Alte specificații
Introducere criterii	DA / NU / PROBABIL	Introducere informări <i>(Ex.: Nivel 2 de informare + punerea în aplicare a tuturor prevederilor celorlalte planuri de intervenție și răspuns privind informarea)</i>	Introducere măsuri <i>(Ex.: măsuri de nivel 2 + punerea în aplicare a măsurilor stabilite prin planurile specifice pentru tipurile de risc specifice)</i>	Introducere infrastructuri critice naționale potențial afectate	

* Anexa nr. 11 este reprodusă în facsimil.

ATRIBUȚIILE

ofițerului de legătură pentru securitate din cadrul compartimentului specializat desemnat la nivelul autorităților publice responsabile și la nivelul proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană

I. Ofițerul de legătură pentru securitate este șeful compartimentului specializat (constituit din minimum 3 persoane) desemnat la nivelul autorităților publice responsabile sau la nivelul proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană, se află în directă subordonare a conducătorului autorității publice responsabile sau a proprietarului/operatorului/administratorului deținător de infrastructură critică națională/europeană și este:

— persoana responsabilă cu activitatea în domeniul protecției infrastructurilor critice/șeful compartimentului, la nivelul autorităților publice responsabile;

— șeful compartimentului specializat în domeniul infrastructurii critice naționale/europene, la nivelul proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană.

Atribuțiile compartimentului desemnat se stabilesc pe baza și în concordanță cu prevederile legislației în domeniul protecției infrastructurilor critice în vigoare.

II. În îndeplinirea responsabilităților, ofițerul de legătură pentru securitate al autorităților publice responsabile are următoarele atribuții principale:

a) reprezintă punctul de contact al autorității publice responsabile în relația cu Centrul de coordonare a protecției infrastructurilor critice, cu proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructură critică națională/europeană din sectorul/subsectorul aflat în responsabilitate și celelalte autorități publice responsabile, pentru aspectele care țin de securitatea infrastructurilor critice;

b) organizează, coordonează și răspunde de activitatea de reevaluare și actualizare periodică a documentelor specifice domeniului protecției infrastructurilor critice elaborate la nivelul compartimentului de specialitate aflat în responsabilitate;

c) răspunde de actualizarea bazei de date aferente mecanismului de comunicare național în domeniul protecției infrastructurilor critice, privind riscurile, amenințările și vulnerabilitățile identificate la adresa infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitate;

d) asigură monitorizarea permanentă a evoluției riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților la adresa infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitate;

e) informează, în dinamică, Centrul de coordonare a protecției infrastructurilor critice și celelalte structuri interdependente asupra evoluției riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților la adresa infrastructurii critice naționale/europene din aria de responsabilitate;

f) propune măsurile cu caracter imediat în situația identificării unor riscuri la nivelul infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitate;

g) participă, în calitate de reprezentant desemnat al autorității publice responsabile, la procesul de stabilire a criteriilor și pragurilor critice pentru infrastructura critică națională/europeană din responsabilitate;

h) coordonează activitatea de elaborare a planurilor anuale de verificare prin exerciții și activități specifice a viabilității PSO sau a documentelor echivalente, existente la nivelul proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructură critică națională/europeană din aria de responsabilitate;

i) propune conducerii autorității publice responsabile avizarea PSO elaborate la nivelul proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructură critică națională/europeană;

j) propune nominalizarea de către conducătorul autorității publice responsabile a unui expert responsabil din cadrul compartimentului desemnat la nivelul autorității publice responsabile pe problematica protecției infrastructurilor critice, pentru a asigura consiliere operatorilor de infrastructuri critice, inclusiv în faza de elaborare a scenariilor de amenințări și de stabilire a condițiilor de realizare a analizelor de risc;

k) participă, de regulă, la ședințele Grupului de lucru interinstituțional pentru protecția infrastructurilor critice;

l) propune spre aprobare conducătorului autorității publice responsabile componența nominală a Comisiei de evaluare a PSO;

m) informează periodic Centrul de coordonare a protecției infrastructurilor critice cu privire la existența/actualizarea PSO;

n) urmărește respectarea de către proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructură critică națională/europeană a prevederilor legale privind protecția infrastructurilor critice;

o) asigură, la solicitarea ofițerului de legătură al proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană, consultarea celorlalte autorități publice responsabile/institute de profil, în vederea elaborării scenariilor de amenințări;

p) cooperează cu Centrul de coordonare a protecției infrastructurilor critice în vederea realizării schimbului de informații în domeniul protecției infrastructurilor critice;

q) coordonează elaborarea și transmiterea, la solicitarea Centrului de coordonare a protecției infrastructurilor critice, a informărilor, analizelor, materialelor documentare privind infrastructurile critice din sfera de responsabilitate;

r) participă, la solicitarea Centrului de coordonare a protecției infrastructurilor critice, la activități specifice domeniului (workshopuri, simpozioane, exerciții de verificare și testare a PSO etc.);

s) propune, în condițiile legii, măsuri pentru asigurarea pregătirii personalului desemnat să îndeplinească funcția de ofițer de legătură pentru securitatea infrastructurilor critice de la nivelul proprietarilor/operatorilor/administratorilor de infrastructură critică națională/europeană;

t) organizează și coordonează activitatea de elaborare și transmitere a documentelor clasificate, aferente infrastructurii critice naționale/europene din aria de responsabilitate, asigurând respectarea normelor în vigoare;

u) verifică modul de îndeplinire de către proprietarii/operatorii/administratorii de infrastructură critică națională/europeană din sectorul de responsabilitate a obligațiilor stabilite de legislația în vigoare și propune conducătorului autorității publice responsabile aplicarea, în condițiile legii, de sancțiuni pentru nerespectarea acestora;

v) elaborează rapoartele de evaluare a exercițiilor desfășurate;

w) coordonează procesul anual de actualizare a listei cu infrastructurile critice din sectorul aflat în competență și informează Centrul de coordonare a protecției infrastructurilor critice cu privire la necesitatea actualizării anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2012 privind desemnarea infrastructurilor critice naționale;

x) urmărește permanent îndeplinirea, potrivit competențelor, a obligațiilor prevăzute de legislația națională în domeniu.

III. În îndeplinirea responsabilităților, ofițerul de legătură pentru securitate al proprietarului/operatorului/administratorului

de infrastructură critică națională/europeană are următoarele atribuții principale:

a) reprezintă punctul de contact al proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană în relația cu autoritatea publică responsabilă, cu Centrul de coordonare a protecției infrastructurilor critice, precum și alte structuri cu care se află în relație de interdependență, pentru aspectele care țin de securitatea infrastructurilor critice;

b) elaborează și/sau actualizează analiza de risc și identifică punctele vulnerabile privind infrastructura critică națională/europeană din responsabilitate sau propune inițierea demersurilor, în condițiile legii, pentru desemnarea unei persoane fizice/juridice atestate, care să execute aceste activități;

c) elaborează scenariile de amenințări la adresa infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitate;

d) răspunde de actualizarea periodică a documentelor elaborate la nivelul compartimentului de specialitate al proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană;

e) răspunde de actualizarea bazei de date aferente mecanismului de comunicare național în domeniul protecției infrastructurilor critice, privind riscurile, amenințările și vulnerabilitățile identificate la adresa infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitate;

f) asigură monitorizarea permanentă a evoluției situației privind riscurile, amenințările și vulnerabilitățile la adresa infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitate;

g) informează, în dinamică, autoritățile publice responsabile și celelalte structuri interdependente asupra evoluției riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților la adresa infrastructurii critice naționale/europene;

h) propune măsurile cu caracter imediat în situația producerii unor riscuri la nivelul infrastructurii critice naționale/europene din responsabilitate;

i) participă, la solicitarea autorității publice responsabile, la procesul de stabilire a criteriilor și pragurilor critice pentru infrastructura critică națională/europeană din responsabilitate;

j) răspunde de evaluarea, testarea și, după caz, actualizarea și revizuirea PSO la termenele stabilite de legislația în vigoare;

k) organizează și conduce exercițiile și activitățile specifice cu ocazia testării PSO sau a documentelor echivalente;

l) asigură întocmirea și înaintarea către autoritatea publică responsabilă, în vederea avizării, a PSO elaborat la nivelul compartimentului de specialitate al proprietarului/operatorului/administratorului de infrastructură critică națională/europeană;

m) planifică și asigură, în condițiile legii, participarea personalului din subordine la activități de pregătire de specialitate;

n) asigură elaborarea/transmiterea documentelor clasificate, aferente infrastructurii critice naționale/europene din aria de responsabilitate, urmărind respectarea prevederilor legale privind accesul la documentele clasificate;

o) urmărește permanent îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația națională în domeniu.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 636972